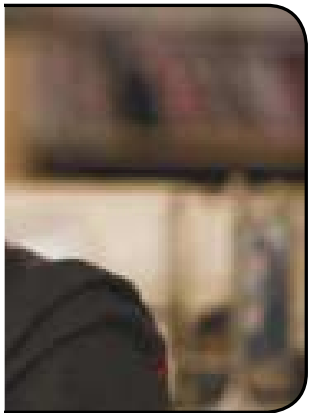


## فرزندی که



تهمینه میلادی سال ۱۳۳۹ در شهر تبریز به دنیا آمد. در دوران دبیرستان به تهران آمد.

سال ۱۳۵۷ در رشته برق دانشگاه تبریز قبول شد. وی همزمان با پیروزی انقلاب و بسته شدن دانشگاه‌ها به تهران بازگشت و در رشته معماری دانشگاه علم و صنعت مشغول به تحصیل شد.

با بسته شدن دانشگاه‌ها به حضور در جلسات شعرخوانی، نمایش فیلم و... پرداخت. در یکی از این جلسات بود که با مسعود کیمیایی کارگردان سینما آشنا شد و توانست نظر موافق او را برای همکاری جلب کند.

او بسیار جوان بود که به عنوان اولین تجربه سینمایی منشی صحنه فیلم خط‌قرمز شد.

با باز شدن دانشگاه‌ها در کنار کار سینما به ادامه تحصیل پرداخت. او که به آرامی با کار در سینما آشنا می‌شد، شروع به نوشتن فیلمنامه «اگر فردا بیاید»، «دوستت دارم مادر»، «عشق و مرگ» و... کرد، وی همچنین در فیلم‌هایی مثل «ای ایران»، «جهیزیه‌ای برای رباب»، «دل نمک» و... هم همکاری کرد.

اولین فیلم او «پچه‌های طلاق» جایزه بهترین فیلم اول را در جشنواره فجر برد و جایزه نقدی آن به او کمک کرد که همراه رضا بانکی و مهدی احمدی فیلم «افسانه آه» را بسازد. پس از شکست تجاری این فیلم، فیلم کمدی «دیگه چه خبر» با بازی ماهایا پطروسیان را ساخت، فیلمی که بسیار پرفروش شد. در سال‌های اخیر میلادی



## مرگ یک شاعر مرا غافلگیر کرد

اوست. او می‌گوید: من تفاوتی با دیگران نداریم و طبیعی است که اتفاقات ناگوار و تلخ در زندگی ما افتاده باشد. البته خیلی وقت‌ها نیاز نیست اتفاق عجیب و غریبی دل انسان را به درد آورد بلکه پیچیدگی و دردناک بودن شرایط زندگی بنا به لایل مختلف می‌تواند همه چیز را به کام آدم تلخ کند. من گاهی دچار تلخی‌های این چنینی می‌شوم.

همایونفر اضافه می‌کند: من حوادث عجیب و تلخ زیادی را پشت سر گذاشته‌ام اما ترجیح می‌دهم اشاره‌ای به آنها نکنم. اما از یک ماجرا نمی‌توانم به راحتی عبور کنم و آن هم خبر مرگ قیصر امین پور بود که غافلگیرم کرد و یادم نمی‌آید چقدر طول کشید که به حالت عادی برگشتم. این خبر یکی از بدترین اتفاقات چند سال اخیر زندگی‌ام بود.

حاجب تپه آنکارا به تحصیلات تکمیلی خود ادامه داد و به‌طور خصوصی از محضر استادان نامدار موسیقی ترکیه بهره برد. وی در بازگشت به ایران پیانو را نزد امیر صراف و مهران روحانی کامل کرد و از سال ۱۳۷۴ به آهنگسازی فیلم روی آورد. همایونفر تاکنون برای بیش از ۳۰ فیلم و سریال آهنگ ساخته است که نام برخی از آنها عبارتست از: سلطان، سیایش، پارتی، شسته، جنابت، رنگ شب، اثر، راز شب بارانی، آبی، تیک، سیزده گریه روی شیروانی، ایسن زن حرف نمی‌زند، باج خور، سالاد فصل، ابراهیم خلیل‌الله، صاحب‌دلان، پرواز در حباب و تهران، سیم آخر که چندی پیش به اکران عمومی در آمد.

از ویژگی‌های بارز همایونفر که در کوچکترین بر خورد می‌توان به راحتی به آن پی برد فروتنی



کارن همایونفر متولد ۱۳۴۷ در تهران است. او از ۶ سالگی به فراگیری موسیقی پرداخت و بعد از پایان دوره متوسطه ابتدا به انگلستان و سپس به ترکیه رفت و در آنجا وارد مدرسه موسیقی بیل کنت شد. بعد از آن در کنسرواتوار موسیقی

## ناگهان قایم و از گون شد

برگزار می‌شود و می‌توانم باز هم بختم را امتحان کنم ولی پارسال کلی وزن کم کرده بودم تا بتوانم در آن وزن و در کلاس بزرگسالان شرکت کنم و اول نشدم باعث افسوس من شد.

حادثه دیگری که برای شادی رخ داده به تمرینات او مربوط می‌شود: چهار سال پیش حسابی از تمرین خسته شده بودم ولی آخرین تلاش‌هایم را می‌کردم تا رکوردم را بهتر کنم در حین تمرین ناگهان قایم برگشتم و توی آب افتادم، آنقدر خسته بودم که دیگر حتی توان شنا کردن هم نداشتم وقتی به خودم آمدم که داشتم غرق می‌شدم با زحمت شروع به شنا کردن کردم، خیل هول شده بودم مثل آماتورها شده بودم و نمی‌توانستم سوار قایق بشوم. خدا را شکر که آن حادثه به خیر گذشت.

مسابقات آلمان نایب قهرمان شد. اینها بخشی از کارنامه ورزشی محسن شادی، قایقران مطرح ایرانی است. وقتی از شادی درباره حادثه‌های زندگی‌اش می‌پرسیم با حسرت می‌گوید: مقصر اصلی خودم بودم. در شهریور ۸۸ به خاطر ۹ صدم ثانیه باخت. شادی در ۳ سالگی که عضو تیم ملی قایقرانی شده برای کسب مدال خیلی تلاش کرده و زحمت زیادی کشیده است اما هنوز نتوانسته آن باخت ۹ صدم ثانیه‌اش را فراموش کند: شش ماه برای اول شدن تلاش کرده بودم. سال قبل در مسابقات زیر ۲۳ سال این مقام را به دست آورده بودم و می‌خواستم آن را تکرار کنم برای همین آن مسابقه برایم خیلی مهم بود من تا دو ثانیه آخر اول بودم فقط یک مکث کوتاه باعث شد نتوانم به عنوان نفر اول به خط پایان برسم البته این مسابقات هر ساله



سال ۲۰۰۸ در مسابقات قهرمانی روئینگ زیر ۲۳ سال جهان که یکی از مسابقات معتبر است در رشته پارو زنی تک نفره ویژه ورزشکاران سبک‌وزن مدال طلا را گرفت، او اولین ورزشکار ایرانی است که در این رشته مدال آور شد و سال بعد در

## عمیقاً احساس تنهایی می‌کنم

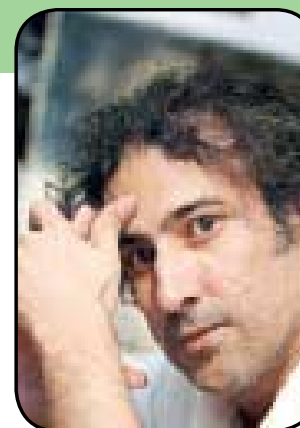
قابل توصیف نیست. هر چقدر هم که زمان بگذرد از فشارهای روحی و روانی این اتفاق کم نمی‌شود. هنوز بعد از گذشت ۳ ماه وقتی به خانه می‌روم و در را باز می‌کنم، یادم می‌رود که دیگر در خانه نیست و نمی‌توانم او را ببینم.»

صفری دلیل وابستگی به مادرش را این گونه توضیح می‌دهد: مادر است دیگر تا زمانی که هست خیالتان راحت است که کسی را دارید که زمان ناراحتی‌ها به او پناه ببرید. آدم کنار او احساس امنیت می‌کند. مادر تنها کسی است که کنارش می‌توانی خودت باشی بدون هیچ رنگ و ربای.

اما مسئله دیگری که آزرده‌گی خاطر بازیگر نمایش «هتل پلازا» را سبب می‌شود و از خاطرات تلخ او به شمار می‌آید، عدم توجه لازم به جایگاه هنر است. او در این باره می‌گوید: متأسفانه هنوز در جامعه هستند کسانی که نیاز به هنر و هنرمند را درک نکرده‌اند و من بسا وجود این که کار و مسیر زندگی خودم را دنبال می‌کنم اما اتفاقات جزئی درباره این موضوع می‌تواند انرژی‌ام را تا اندازه زیادی در ادامه کار بگیرد.

نتوانسته آن‌طور که شایسته است به حق خود در زمینه‌های مختلف هنری برسد. از جمله نمایش‌هایی که این هنرمند تئاتر در آن ایفای نقش کرده و با استقبال خوبی از سوی مخاطبان روبه‌رو شده است، می‌توان به نمایش‌های «گالیگولا»، «رومولوس کبیر»، «جن گیر»، «مرغابی وحشی»، «هتل پلازا»، «در کوچه‌های مصر برف نمی‌بارد»، «اهل قبور» و «شکار روباه» اشاره کرد. صفری در نمایشنامه‌های رادیویی بسیار زیادی هم به ایفای نقش پرداخته که از میان آنها می‌توان به «مادام سواری»، «روز واقعه»، «فرار از زندان»، «تیغ کهنه» و «ادیب» اشاره کرد. فعالیت این هنرمند در عرصه سینما و تلویزیون به فیلم سینمایی «ماهی‌ها عاشق می‌شوند» و سریال «گاو صندوق» ختم می‌شود که در این فیلم‌ها بخوبی ظاهر شده است.

برای سیامک صفری از دست دادن مادر بی‌گمان تلخ‌ترین اتفاق ممکن در زندگی بود. او مادرش را اسفند ۸۸ از دست داد و تا امروز هنوز نتوانسته است با این واقعیت کنار بیاید. «پایگاه عاطفی من بعد از فوت مادرم از دست رفت. احساس تنهایی که من امروز دارم به هیچ وجه



سیامک صفری، بازیگر تئاتر و تلویزیون است. او افزون بر دو دهه فعالیت در سطح اول بازیگری تئاتر به تدریس بازیگری تئاتر در کلاس‌های آموزشی نیز می‌پردازد و دارای مدرک کارشناسی ارشد کارگردانی تئاتر است. وی از آن دسته بازیگرانی است که قوه طنزپردازانه خوبی دارد و بیشتر نقش‌های او در نمایش‌های مختلف هم‌گویی این استعداد شگرفش است، گرچه هنوز